

תוכן העניינים

1.....מבוא

1-3.....סיכום החוויה האישית

3-7.....סיכום אינטגרטיבי

8.....סיכום העבודה

9.....ביבליוגרפיה

יחסים בין אישיים הינם הבסיס של החברה האנושית, דבר הנכון ביחס לחברה וביחס לפרט. הצורך בשייכות לקבוצה מסוימת הינו צורך בסיסי וראשוני, אשר בא לידי ביטוי כאשר לוקח האדם חלק בחברה או קבוצה מסוימת. ללא יחסים בין אישיים, האדם והאנושות כולה לא היה מצליחים לשרוד (יאלום, 2006).

שנת הלימודים הראשונה הייתה משמעותית עבורי בתחומים שונים, בתחום ההיכרות עם מקצוע העבודה הסוציאלית, בתחום ההיכרות שלי עם עצמי, בתחום התקשורת שלי עם אנשים שונים ועוד. אחת ההתנסויות המשמעותיות שתרמו לי להיכרות עם המאפיינים שלי ביחסים עם אנשים ובכלל, הינו הקורס הנוכחי. העבודה מול הקבוצה העמידה אותי במצבים בהם לא נכחתי בעבר, בהם נחשפתי מול קבוצה של אנשים, דבר אשר הינו מאתגר עבורי והתמודדתי עם קשיים שונים נוספים.

בעבודה זו אתאר את החוויה האישית שלי מהקורס הנוכחי, את האופן בו חוויתי את החברים בקבוצה ואת התכנים בהם עסקנו. בנוסף, אשתמש במקורות תיאורטיים על מנת שאוכל להבין ולפרש באופן ברור יותר את התהליכים שעברתי ביחס לתהליכים קבוצתיים המוכרים בספרות לאורך שנים.

סיכום החוויה האישית

טרם הגעתי למפגש הראשון בקורס יחסים בין אישיים בקבוצה, תהיתי כיצד אתמודד עם קורס זה, עקב הכותרת שלו, שמצביעה על הציפייה לקיום יחסים בין אישיים, דבר אשר אינו קל עבורי באופן כללי עקב קשיי השפה והתרבות ועם אנשים שאיני מכיר בפרט.

בתחילת הקורס, ישבתי והקשבתי למתרחש בכיתה, תוך התלבטות האם לנסות ולקחת חלק פעיל, על אף הנטייה שלי לא לעשות זאת. במפגש הראשון התבקשנו לתאר חוויה של השתתפות בקבוצה, מיד נזכרתי בחוויה של הקבוצה הראשונה בה השתתפתי בגיל 12, קבוצת כדורגל ושיתפתי את הקבוצה בחוויה הזו. ההשתתפות בקבוצת הכדורגל הייתה מאתגרת עבורי, עקב השוני התרבותי, הבדלי השפה וההבנה הבסיסית שלי את שאר החברים שהייתה לוקה בחסר. לאחר ששיתפתי את הקבוצה בחוויה שהייתה לי, תחושתי הייתה טובה, מספקת ושונה. חשתי כי חברי הקבוצה הקשיבו לדבריי וכיבדו אותי על אף השוני התרבותי והשפתי וקיוויתי שעובדה זו תוכל

לסייע לי לשנות את הרגליי בקבוצה ולקחת חלק שותף ופעיל ביחס לזה שלקחתי עד כה בקבוצות בחיי.

המפגש השני בקורס עבר באופן דומה, אמנם לא השתתפתי באופן מיוחד אך תחושתי בנוגע לחברי הקבוצה הייתה זהה. המפגש הבא בו נכחתי היה המפגש הרביעי, מכיוון שלא יכולתי להגיע למפגש השלישי. ניתן לומר כי תחילת הקורס התאפיינה עבורי בתקווה, רצון לשינוי ואופטימיות. נוכחות המרצה בכיתה ובקבוצה תרמה רבות לתחושות אלו, כיוון שקיוויתי שנוכחותו תסייע לחברים השקטים יותר למצוא את מקומם.

המפגש הרביעי הינו אמצע הקורס. כאשר הגעתי לכיתה במפגש הרביעי, חשתי כי איני שייך עוד לקבוצה, מכיוון שפספסתי אירועים שהתרחשו בה, דבר שאיני יכול להשלים על ידי למידת חומר תיאורטי שהועבר, אלא אך ורק על ידי נוכחותי בכיתה. בנוסף, הדיון שהתקיים בקבוצה היה סביב תתי קבוצות שנוצרות ונוצרו בקבוצה, אחריות קבוצתית האחד כלפי השני ונושאים נוספים שהתקשיתי להתחבר אליהם עקב העובדה שפספסתי את המפגש הקודם. אף על פי כן, ניסיתי להתחבר לנאמר ולהיות שותף, בהתאמה לציפיותי מעצמי בתחילת הקורס. למרות ניסיונותי, במפגש זה התחלתי לחוש כי קשיי השפה והחיבור מקשים עליי גם בקבוצה הנוכחית וכי איני מצליח לעמוד בקצב של כלל החברים מבחינת דיבור והבנת המתרחש, דבר אשר בהכרח גורם לי להישאר מאחור.

במפגש הבא, המפגש החמישי, מנחה הקבוצה פנה אליי באופן אישי וביקש שאתאר את החיבור שלי למקצוע העבודה הסוציאלית. חשתי תקווה, מכיוון שניתנה לי הזדמנות להתחבר שוב לקבוצה, ואכן הדבר היה כך. הדיון שהתפתח היה פורה ורחב, חברי הקבוצה שאלו והתעניינו דבר שתרם לתחושת הביטחון העצמי שלי, המשפיעה רבות על התנהגותי בקרבת אנשים. בנוסף, חשתי כי הדיון תרם להבנה של חברי הקבוצה מהמגזר הערבי את חברי הקבוצה האחרים ולהיפך, דבר אשר הינו בעל חשיבות רבה עבורי. הדיון העיקרי במפגש היה סביב הפנייה הישירה לחברים בקבוצה אשר אינם שותפים והשפעותיה. לעניות דעתי הפנייה אליי הייתה חיובית, מכיוון שעקב התחושה עמה סיימתי את המפגש הקודם, לא הייתי מתנדב לפתוח את הדיון לולא היה פונה אליי המנחה ביוזמתו.

סוף הקורס, משקף בעבורי את הישירותי במקום הנוח והמוכר, על אף הניסיונות לשנות ולקחת חלק בקבוצה זו. החל מהמפגש השישי חשתי כי איני מצליח להתחבר עוד לנושאים שעלו בכיתה, לכן לא השתתפתי בדיונים או הבעתי את דעתי. לאחר המפגש החמישי, בו השתתפתי וחשתי